

Jobb László 1924. december 1-jén született Kolozsváron. Édesapja, Jobb János szíjgyártó munkás volt szülővárosában. Édesanyja, Simon Rozália négy gyermeket nevelt fel. Érettségi után 1946-ban illegálisan Magyarországra jött, ahol felvették a Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára. A második évfolyamról 1948 őszén a Kossuth Tüzér Tiszti Iskolára küldték. Itt avatták alhadnaggyá 1949 júliusában. Ugyanebben az évben kötött házasságot Fuer Saroltával. Éva lányuk 1950-ben született. Feleségével kapcsolatuk megromlott, így 1954-ben elváltak.

Egerbe 1950 őszén került, s 1956. október 23-ig az egeri laktanyában hadműveleti alosztályvezetőként teljesített szolgálatot mint az ezred törzsfőnökhelyettese. Október 24-én a fővárosi hírek hatására és a hadügyminiszter parancsára két zászlóalj Budapestre vonult. Ekkor Iványi János ezredparancsnok Jobb Lászlót bízta meg, hogy az Egerben maradt egységet vegye át. Ettől kezdve a forradalmi események aktív részesevé vált. Október 28-án alakult meg Eger Város Forradalmi Nemzeti Tanácsa, ahol beválasztották a 32 tagú tanács elnökségi tagjainak sorába. Még aznap este a laktanyában összehívták az egész katonai állományt, ahol a katonák Jobb Lászlótól kaptak parancsot arra, hogy hol kell nekik őréséget adni, s milyen középületeket kell őrizniük. A Heves Megyei Kiegészítő Parancsnokságon 1956. október 29-én fegyvereket adatott ki a nemzetőrség részére, s lefoglalta a kiegészítő parancsnokság tehergépkocsiját, valamint a parancsnok személygépkocsiját.

Jobb László Eger város Forradalmi Nemzeti Tanácsa Védelmi Bizottságának parancsnokaként fenntartotta a város közbiztonságát. Megszervezte a nemzetőrséget, amely Eger fontosabb objektumait védelmezte az esetleges provokációktól. Éjjelenként pedig a lakosság fokozottabb biztonsága érdekében járőrök cirkáltak a város utcáin.

November 4-én hajnalban, a szovjet csapatok fővárosi támadása után egységeit visszarendelte a város pereméről. November 6-án Eger bevezető útjaira tiszteket küldött ki azzal a paranccsal, hogy fogadják az ide érkező szovjet csapatokat, adjanak tájékoztatást nekik a helyzetről, s közöljék velük, hogy nem állnak ellent. Személyesen ment ki az andornaktályai útra, és tárgyalt Poljakov ezredessel az Egert megszálló orosz erők parancsnokával. Közölte vele: „hogy senki sem fog rájuk löni, tehát a város épségét neki is szavatolni kell.” Az ezredes megfogalmazott egy felhívást a lakossághoz, hogy akinek fegyvere van, az adja le. Kérte, hogy Jobb László is írja azt alá, de válasza a következő volt: „Én nem hívtam Önöket, tudomásul veszem, hogy itt vannak, de nem írok alá semmit, mert katonai tevékenységemet befejeztem.”

Jobb Lászlót másnap letartóztatták, és bevitték az orosz parancsnokságra. Szabadulása után a városban egy erdélyi zsidó családnál húzta meg magát. Tudatában volt annak, hogy a hatóság körözi, s ezért felhívta a rendőrséget: „Nem vagyok rablógyilkos, s ha Gyurkó vezérőrnagy, a pufajkások véreskezű parancsnoka, Magyarország hóhéra elhagyja Eger, jelentkezem azonnal.” December 17-én a rendőrségen lediktálta, hogy a forradalom napjaiban Egerben mit cselekedett. 1957. február 1-jén letartóztatták, és börtönbe került.

Jobb László és társai ügyét a Budapesti Katonai Bíróság tárgyalta 1957. június 7-én. Tizenöt évre ítélték el. A koncepció perben, amelyet egy előre megtervezett politikai elképzelés alapján folytattak le, a súlyos ítélet elrettentésül szolgált. A Heves Megyei Karhatalmi Század követelte a szerintük enyhe ítélet súlyosbítását. Büntetésének letöltését a Fővárosi Kozma utcai és a Fő utcai gyűjtőfogházban kezdte. Börtöntársai voltak többek között Obersovszki Gyula költő, Mécs László mérnök, Darvas Iván és Mensáros László színészek. 1963-ban az ENSZ (Egyesült Nemzetek Szervezete) által kieroszakolt amnesztiával szabadult.

Néhány hónapot Felnémeten élt favágóként, majd a fővárosba költözött, ahol a Filmtechnikai Vállalat műszaki előadónak alkalmazta. Ezen a munkahelyen egy évtizedig dolgozott. 1972-ben megnősült, feleségül vette Dávid Máriát, a Heves Megyei Kórház intézeti főgyógyyszerészét. Két gyermekük született, László (1972-) és Mariann (1975-). Mivel családja Egerben élt, így megpróbált ő is a városban munkát vállalni, de nem járt sikerrel. Az egeri Háziipari Szövetkezet elnöke 1973-ban alkalmazta mint energetikust és TMK-vezetőt. Innen ment nyugdíjba 1984-ben. Jobb Lászlót 1990-ben rehabilitálták, ezredessé léptették elő. 1991-ben Eger díszpolgárává választották. 1999-ben pedig a Vitézi Rend tagjává avatták.

Egerben hunyt el 2002. január 4-én. Földi maradványait január 12-én, a református egyház szertartása szerint, katonai tiszteletadás mellett helyezték örök nyugalomra a Fájdalmas Szűz (Hatvani) temetőben.